

Zjavenie Ježiša Krista - číslo štrnásť

Siedma pečať

Jeff Pippenger

2023-11-11

Skúšobná vojna anjelov, ktorá sa začala s Luciferom v treťom nebi, zobrazenom v dvanástej kapitole Zjavenia, je predobrazom skúšobnej vojny ľudí a anjelov, ktorá sa končí v prvom nebi. Keď bol satan a jeho anjeli vyvrhnutí z tretieho neba, satan otvoril nový bojový front v záhrade Eden. Tak ako vo vojne tretieho neba s Luciferom, aj pre ľudstvo Boh ustanovil obdobie skúšky. Vojna v prvom nebi, ktorá sa naplno začne pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, predstavuje koniec času skúšky pre ľudstvo.

V kapitolách dvanástej a trinástej knihy Zjavenia sú predstavení drak, šelma a falošný prorok. Zvyčajne sa tieto tri mocnosti chápu tak, že predstavujú predovšetkým minulé históriu týchto troch mocností, no Jánovi bolo povedané, aby napísal „veci, ktoré sa stanú“, a celá kniha Zjavenia hovorí o „posledných dňoch“, preto uplatňujeme biblickú zásadu, že koniec je znázornený začiatkom, a používame symboly Zjavenia ako prítomnú, nie minúlu pravdu.

Satan bol v oboch prípadoch — vo vojne, ktorú začal v treťom nebi, i v prvej bitke, ktorú priniesol ľuďom v záhrade Eden — označený ako ten, kto na sprostredkovanie svojich skazených posolstiev používal „hypnotizmus“, aby tak uskutočnil svoje vojnové ťaženie.

„Satan pokúšal prvého Adama v Edene a Adam sa dal do rozhovoru s nepriateľom, čím mu poskytol výhodu. Satan uplatnil svoju moc hypnózy nad Adamom a Evou a túto moc sa usiloval uplatniť aj nad Kristom. No keď bolo citované slovo Písma, Satan vedel, že nemá nijakú nádej na víťazstvo.

„Muži a ženy nemajú študovať umenie, ako si podmaniť mysle tých, ktorí sa s nimi stýkajú. Toto je veda, ktorú učí satan. Máme odporovať všetkému tohto druhu. Nemáme mať nič do činenia s mesmerizmom a hypnotizmom — vedou toho, ktorý stratil svoje prvotné postavenie a bol vyvrhnutý z nebeských dvorov.“ Myseľ, charakter a osobnosť, 713.

„Veda, ktorú učí satan,“ bola zdokonalená globalistickými kupcami a v „posledných dňoch“ sa uskutočňuje prostredníctvom „informačnej superdiaľnice“. Satan je otcom lži a mediálni giganti nielenže šíria nepravdy, ale aj zatievajú pravdu, sledujú tých, ktorých považujú za kacierov, a používajú najsofistikovanejšiu formu hypnotizmu, aká sa kedy uplatňovala v dejinách planéty Zem. Vojna, ktorá sa začala v treťom nebi, zdôrazňuje tento prvok satanovho boja, aby verní žijúci v čase, keď sa začne vojna prvého neba, boli vopred varovaní prostredníctvom predzvestného poznania. Keď pochopíme, že riadiace centrum celosvetovej siete a „informačnej superdiaľnice“ je spravované a kontrolované v Spojených štátoch, získame predstavu o tom, čo znamená, že Spojené štáty zosielať oheň z neba a klamú celý svet. „Oheň“ v knihe Zjavenie predstavuje posolstvo.

Symbolika Zjavenia trinástej kapitoly a trinásteho verša je prevzatá z boja na vrchu Karmel, kde proroci Bála a proroci hájov neboli schopní privolať oheň z neba, aby potvrdili, že Bál a Aštarot sú

pravými bohmi. Bál ako mužské božstvo a Aštarot ako ženské božstvo predstavujú obraz šelmy, nesväte spojenie cirkvi a štátu. Boli to proroci Jezábel, ktorá bola v nesvätom vzťahu s Achabom. Títo dvaja prorockí svedkovia obrazu šelmy v príbehu o vrchu Karmel označujú úlohu Spojených štátov pri tom, že najprv vytvoria obraz pápežského systému v Spojených štátoch a potom aj vo svete. „Oheň“ na Karmeli mal byť dôkazom toho, kto je skutočne pravý Boh. Predstavoval zjavenie z neba, ktoré označovalo pravého Boha, a tá istá otázka existuje aj vtedy, keď Spojené štáty privolávajú oheň z neba.

V knihe Izaiáš Boh, ktorý oznamuje koniec od počiatku, oslovuje samotné dejisko dávneho vrchu Karmel, a tiež prorocké dejisko, ktoré je znázornené, keď Spojené štáty zvädzajú oheň z neba.

Predložte svoju pravotu, hovorí Hospodin; predložte svoje mocné dôvody, hovorí Kráľ Jákobov. Nech ich predložia a nech nám oznámia, čo sa stane; nech oznámia veci predošlé, aké sú, aby sme ich uvážili a poznali ich koniec; alebo nám zvestujú budúce veci. Oznámte veci, ktoré sa stanú potom, aby sme vedeli, že ste bohovia; áno, učiňte dobro alebo zlo, aby sme sa zdesili a spolu to videli. Hľa, vy ste z ničoho a vaše dielo je nanič; ohavnosťou je ten, kto si vás vyvolí. Vzbudil som jedného od severu, a príde; od východu slnka bude vzývať moje meno; a príde na kniežatá ako na maltu, ako hrnčiar šliape hlinu. Kto to oznámil od počiatku, aby sme vedeli? a vopred, aby sme mohli povedať: Je spravodlivý? Veru niet nikoho, kto by to oznámil, veru niet nikoho, kto by to zvestoval, veru niet nikoho, kto by počul vaše slová. Prvý povie Sionu: Hľa, hľa, sú tu; a Jeruzalemu dám toho, kto prináša radostnú zvesť. Izaiáš 41:21–27.

Vo vojne prvého neba, ktorá sa začne pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, bude Spojeným štátom, a tiež samému satanovi, dovolené „predložiť“ svoju „vec“, a z neba zvolajú oheň v pokuse dokázať, že boh Jezábel je pravým Bohom. Svet bude prinútený prijať znamenie dňa bohoslužby tohto boha. Oheň, ktorý je z neba privedený prostredníctvom „informačnej superdialnice“ ku všetkému ľudstvu, je dielom „ničoty“, a ten, kto si zvolí posolstvo sprostredkované týmto médiom, je „ohavnosťou“.

V tom zápase bude stoštyridsaťštyritisíc a potom veľký zástup Božími svedkami v spore o tom, kto je pravý Boh. Posolstvá odovzdávané z oboch strán vojny sú znázornené ako „oheň“. Všetky národy budú zhromaždené, aby sa určilo, kto je pravý Boh, a budú tam dve triedy svedkov, aby sa potvrdila „pravda“.

Nech sa zhromaždia všetky národy a nech sa zídu ľudia: kto spomedzi nich môže toto oznámiť a ukázať nám veci predošlé? Nech privedú svojich svedkov, aby sa ospravedlnili; alebo nech počujú a povedia: Je to pravda. Vy ste moji svedkovia, hovorí Hospodin, i môj služobník, ktorého som si vyvolil, aby ste ma poznali a verili mi a porozumeli, že ja som to; predo mnou nebol utvorený nijaký Boh ani po mne nebude. Ja, ja som Hospodin, a okrem mňa niet spasiteľa. Ja som oznamoval a zachraňoval a dával poznať, keď medzi vami nebolo nijakého cudzieho boha; preto ste mi svedkami, hovorí Hospodin, že ja som Boh. Izaiáš 43:9–12.

Záverečné zjavenie vrchu Karmel má svedkov pre satana a svedkov pre Boha. Táto ukážka má dokázať, kto je pravý Boh, ale o čom majú Boží verní svedkovia vydávať svedectvo?

Takto hovorí Hospodin, Kráľ Izraela, a jeho Vykupiteľ, Hospodin zástupov: Ja som prvý a ja som posledný, a okrem mňa niet Boha. A kto ako ja zvolá, vyhlási to a predloží mi to v poriadku, odkedy som ustanovil dávny ľud? A veci, ktoré prichádzajú a ktoré ešte prídu, nech im oznámia. Nebojte sa a nestrachujte sa; či som ti to neoznámil už od onoho času a nevyhlásil? Vy ste mojimi svedkami. Či je nejaký Boh okrem mňa? Veru, niet inej skaly; nepoznám nijakú. Tí, ktorí zhotovujú tesanú modlu, sú všetci márnosťou, a ich vzácne veci nebudú na osov; a oni sami sú ich svedkami: nevidia ani nepoznajú, aby sa zahanbili. Izaiáš 44:6–9.

Verní v záverečnom stretnutí na vrchu Karmel majú svedčiť o pravde, že Boh je prvý i posledný. On je Boh, ktorý „ustanovil dávny ľud“, aby označil „veci, ktoré prichádzajú“. Boží svedkovia majú predložiť Zjavenie Ježiša Krista, ktoré je odpečatené tesne pred záverečným bojom na vrchu Karmel.

Satanovo poslanstvo z vrchu Karmel je znázornené ako oheň, ktorý zostupuje z neba.

A robí veľké divy, takže aj oheň necháva zostupovať z neba na zem pred očami ľudí, Zjavenie 13:13.

Tento verš opisuje zázraky, ktoré Spojené štáty uskutočňujú prostredníctvom modernej vedy hypnotizmu, sprostredkúvanej ľudstvu po „informačnej superdialnici“. Verš však zároveň hovorí aj o zjavení samého Satana, keď sa vydáva za Krista.

„Anjel, ktorý sa spája pri zvestovaní poslanstva tretieho anjela, má osvietiť celú zem svojou slávou. Tu je predpovedané dielo celosvetového rozsahu a neobyčajnej moci. Adventné hnutie rokov 1840–44 bolo slávnym zjavením Božej moci; poslanstvo prvého anjela bolo nesené na každú misijnú stanicu na svete a v niektorých krajinách sa prejavil najväčší náboženský záujem, aký bol zaznamenaný v ktorejkoľvek krajine od reformácie v šestnástom storočí; to všetko však má byť prekonané mocným hnutím pod posledným varovaním tretieho anjela.

„Toto dielo bude podobné dielu Letníc. Ako bol pri otvorení evanjelia v zliatí Svätého Ducha daný „včasný dážď“, aby spôsobil vzídenie vzácneho semena, tak bude pri jeho zavŕšení daný „neskorý dážď“ na dozretie žatvy. „A poznajme, usilujme sa poznať Hospodina; jeho vychádzanie je pripravené ako svitanie, a príde k nám ako dážď, ako neskorý a včasný dážď na zem.“ Ozeáš 6:3. „Plesajte teda, synovia Siona, a radujte sa v Hospodinovi, svojom Bohu, lebo vám dal včasný dážď v pravej miere a zošle vám dážď, včasný dážď i neskorý dážď.“ Joel 2:23. „A v posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo.“ „A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“ Skutky 2:17, 21.

„Veľké dielo evanjelia sa nemá uzavrieť menším prejavom Božej moci, než aký sprevádzal jeho začiatok. Proroctvá, ktoré sa naplnili pri vyliatí včasného dažďa na začiatku evanjelia, sa majú znovu naplniť pri neskorom daždi na jeho konci. Tu sú „časy občerstvenia“, na ktoré sa apoštol Peter uprene díval, keď povedal: „Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli vyhladené vaše hriechy, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a On pošle Ježiša.“ Skutky 3:19, 20.

„Služobníci Boží, s tvármi rozžiarenými a žiariacimi svätým zasvätením, sa budú ponáhľať z miesta na miesto, aby hlásali poslanstvo z neba. Tisícami hlasov po celej zemi bude dané

varovanie. Budú sa diať zázraky, chorí budú uzdravení a znamenia a divy budú sprevádzať veriacich. Aj satan pôsobí klamnými zázrakmi, ba dokonca privádza oheň z neba pred zrakmi ľudí. Zjavenie 13,13. Tak budú obyvatelia zeme privedení k tomu, aby zaujali svoje stanovisko.“ Veľký spor vekov, 611, 612.

Keď dospejeme k času, keď satan privolá oheň z neba, „obyvatelia zeme budú privedení k tomu, aby zaujali svoje stanovisko“. V tom čase Boží svedkovia „budú náhliť z miesta na miesto, aby zvestovali posolstvo z neba. Tisícami hlasov po celej zemi bude dané varovanie.“ Dielo, ktoré Boží svedkovia vykonajú, „bude podobné tomu v deň Letníc“, keď „anjel, ktorý sa spája v ohlasovaní posolstva tretieho anjela, má osvietiť celú zem svojou slávou“. Na Letnici bol oheň symbolom vyliatia Ducha Svätého a oheň je tiež symbolom vyliatia satanovho nečistého ducha.

Keď Ján v siedmej kapitole Zjavenia predstaví stoštyridsaťštyritisíc a veľký zástup, označí otvorenie siedmej a poslednej pečate. Posledná, čiže siedma pečať, predstavuje odpečatenie Zjavenia Ježiša Krista a jediné proroctvo v knihe Zjavenia, ktoré malo byť odpečatené tesne pred uzavretím času milosti. Siedma pečať, sedem hromov a Zjavenie Ježiša Krista sú všetko symboly tej istej pravdy, ktorá sa otvára tesne pred uzavretím času milosti. Zjavenie Ježiša Krista zdôrazňuje Kristov charakter a tvorivú moc ako Alfy a Omegy. Sedem hromov označuje dejiny, v ktorých je zapečatovaných stoštyridsaťštyritisíc, a siedma pečať označuje vyliatie Svätého Ducha počas dejín, keď sú dvaja svedkovia vzkriesení a prijímajú tvorivú moc Božej „pravdy“, ktorá je odovzdávaná od Otca k Synovi, ku Gabrielovi, k prorokovi, až k tým, ktorí sa rozhodnú čítať, počúvať a zachovávať moc, ktorá je v nej obsiahnutá.

A keď otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi mlčanie asi na pol hodiny. A videl som sedem anjelov, ktorí stáli pred Bohom; a bolo im daných sedem trúb. A prišiel iný anjel a postavil sa pri oltári, majúc zlatú kadidelnicu; a bolo mu dané mnoho kadidla, aby ho obetoval s modlitbami všetkých svätých na zlatom oltári, ktorý bol pred trónom. A dym kadidla, ktorý vystupoval s modlitbami svätých, vystúpil z ruky anjela pred Boha. A anjel vzal kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a hodil ju na zem: a nastali hlasy, hromy, blesky a zemetrasenie. Zjavenie 8:1–5.

Vo veršoch „sedem anjelov“ „stálo pred Bohom“ so „siedmimi trúbami“. Týchto sedem anjelov trúb bolo správne a tradične chápaných ako predstavenie Božích súdov proti Rímu za presadzovanie svätenia nedele. Pohanský Rím za Konštantína vydal prvý nedeľný zákon v roku 321 a do roku 330 bola jeho ríša rozdelená na východ a západ. Od toho okamihu začali znieť prvé štyri trúby a predstavovali historické sily, ktoré boli privedené proti jeho ríši a ktoré do roku 476 zanechali mesto Rím v stave, keď už nad mestom nikdy viac nevládol nijaký rímsky vládca; práve toto mesto bolo symbolom sily a slávy Ríma. Keď pápežstvo prijalo nedeľný zákon na koncile v Orléanse v roku 538, Mohamed bol vzbudený, aby priniesol súd proti rímskej cirkvi, ako to predstavovali piata a šiesta trúba, ktoré boli zároveň prvým a druhým beda a predstavovali islam. Hoci je tradičné chápanie týchto trúb správne, v pasáži, kde sú predstavené v deviatej kapitole Zjavenia, sú označené ako „rany“.

A ostatní ľudia, ktorí neboli zabití týmito ranami, predsa nečinili pokánie zo skutkov svojich rúk, aby sa neklaňali démonom a modlám zo zlata, zo striebra, z medi, z kameňa a z dreva,

ktoré ani nemôžu vidieť, ani počuť, ani chodiť. A nečinili pokánie ani zo svojich vrážd, ani zo svojich čarodejstiev, ani zo svojho smilstva, ani zo svojich krádeží. Zjavenie 9:20, 21.

Dokonalým a konečným naplnením siedmich trúb je sedem posledných rán zo šestnástej kapitoly Zjavenia. Už aj letmý prehľad prorockých znakov siedmich trúb z deviatej kapitoly Zjavenia ukazuje, že nesú paralelné znaky siedmich posledných rán. Otvorenie siedmej pečate nastáva v dejinách v čase, keď sa skúšobná lehota chystá uzavrieť a hnev Boží, predstavený siedmimi poslednými ranami, sa má čoskoro vyliť.

Keď Kristus ako Lev z pokolenia Júdovho „otvoril siedmu pečať“, prišiel anjel a postavil sa k oltáru, majúc zlatú kadidelnicu; a bolo mu dané mnoho kadidla, aby ho obetoval s modlitbami všetkých svätých na zlatom oltári, ktorý bol pred trónom. „A dym kadidla, ktorý vystupoval s modlitbami svätých, vystúpil z ruky anjela pred Boha.“ Vyliatie Ducha Svätého na Letnice predchádzala jednomyselná modlitba veriacich zhromaždených v Jeruzaleme.

„Prebudenie pravej zbožnosti medzi nami je najväčšou a najnaliehavejšou zo všetkých našich potrieb. Usilovať sa oň by malo byť našou prvoradou úlohou. Musí sa vynaložiť úprimné úsilie na získanie Pánovho požehnania, nie preto, že by Boh nebol ochotný udeliť nám svoje požehnanie, ale preto, že nie sme pripravení ho prijať. Náš nebeský Otec je ochotnejší dať svojho Svätého Ducha tým, ktorí ho prosia, než sú pozemskí rodičia ochotní dávať dobré dary svojim deťom. Našou úlohou však je, aby sme vyznaním, pokorením, pokáním a vrúcnou modlitbou splnili podmienky, za ktorých nám Boh prisľúbil udeliť svoje požehnanie. Prebudenie možno očakávať len ako odpoveď na modlitbu.“ Selected Messages, kniha 1, 121.

Otvorenie siedmej pečate označuje zapečatenie stoštyridsiatich štyroch tisíc. Zapečatenie je podnietené modlitbou, nie však iba činnosťou modlitby, ale konkrétnou modlitbou. Táto konkrétna modlitba je označená v knihe Daniel, ktorá je, pravdaže, aj knihou Zjavenia.

Ján v Zjavení a Daniel vo svojej knihe predstavujú stoštyridsaťštyritisíc v „posledných dňoch“. V „posledných dňoch“ budú tí, ktorí majú byť Božími svedkami počas boja prvého neba, vydávať svedectvo o prorockve, ktoré je rozpečatené tesne pred uzavretím doby milosti. To je vo veršoch, ktoré teraz zvažujeme, predstavené ako siedma pečať. Modlitby, ktoré prichádzajú k anjelovi so „zlatou kadidelnicou“, sú predstavené Danielovou modlitbou v deviatej kapitole jeho knihy. Táto modlitba je osobitnou modlitbou, ktorú načrtol Mojžiš v súvislosti s prorockvom o „sedemnásobku“. Modlitba je dvojité a Daniel zasádza kontext svojej dvojitej modlitby do pojmov Mojžišovej „kľatby“ a „prísahy“. Knihy Daniel a Zjavenie sú tou istou knihou a tie isté línie prorockva, ktoré sú v knihe Daniel, sú rozvinuté v knihe Zjavenie.

Modlitbou, ktorá privádza vyliatie svätého ohňa v hnutí mocného anjela zo zjavenia osemnástej kapitoly, je Danielova modlitba „sedemkrát“. Je to modlitba, ktorá priviedla anjela Gabriela z neba, aby Danielovi vysvetlil prorockvá. Na záver jeho modlitby, ktorá zahŕňa prvých dvadsať veršov deviatej kapitoly Daniela, Gabriel zostúpil približne v čase večernej obety. Modlitby, ktoré vystupujú a ktoré prijíma anjel so zlatou kadidelnicou, sú modlitby, ktoré vystupujú pri západe slnka, vo večere „posledných dní“.

A kým som hovoril a modlil sa a vyznával svoj hriech i hriech svojho ľudu Izraela a predkladal svoju prosbu pred Hospodinom, svojím Bohom, za svätý vrch svojho Boha, áno, kým som ešte hovoril v modlitbe, ten muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na počiatku, priletel v rýchлом lete a dotkol sa ma okolo času večernej obety. Daniel 9:20, 21.

Danielova modlitba bola vyznaním nielen jeho vlastných hriechov, ale aj hriechov Božieho ľudu. Jeho modlitba je vzorom modlitby pokánia spojenej so „siedmimi časmi“ z 26. kapitoly Levitika.

A tí z vás, ktorí zostanú, budú hynúť pre svoju nepravosť v krajinách svojich nepriateľov; a tiež pre nepravosti svojich otcov budú hynúť spolu s nimi. Ak vyznajú svoju nepravosť a nepravosť svojich otcov, i svoju nevernosť, ktorou sa mi spreneverili, a že aj oni kráčali proti mne; a že som aj ja kráčal proti nim a priviedol som ich do krajiny ich nepriateľov; ak sa potom ich neobrezané srdce pokorí a prijmú trest za svoju nepravosť: vtedy si spomeniem na svoju zmluvu s Jákobom, a aj na svoju zmluvu s Izákom, a aj na svoju zmluvu s Abrahámom si spomeniem; a spomeniem si aj na tú krajinu. Levitikus 26:39–42.

Keď Mojžiš predkladá trest spojený so „sedemnasobkom“, ktorý nazýva „sporom“ Božej „zmluvy“, určuje, čo má Boží ľud urobiť, ak a keď si uvedomí, že je otrokom v krajine nepriateľa, ako to bolo v prípade Daniela. Potrebovali, ako to Daniel predstavoval, vyznať svoje hriechy a tiež hriechy svojich otcov.

Keď túto osobitnú modlitbu prinesú tí, ktorí sú povolaní byť sto štyridsaťštyritisíc, anjel so zlatou kadidelnicou vezme „kadidelnicu a“ naplní ju „ohňom z oltára a hodí ju na zem; a nastali hlasy, hromy, blesky i zemetrasenie.“ Svätý oheň, ktorý predstavuje posolstvo „pravdy“ na rozdiel od falošného posolstva „ohňa“, ktoré Spojené štáty a satan privolávajú z neba, sa uskutočňuje v hodine „zemetrasenia“, ktorým je nedeľný zákon.

V knihe Zachariáš sme poučení, že Zorobábel položil pri dejinách znovuvybudovania chrámu a Jeruzalema po návrate z otroctva, ktorého súčasťou bol aj Daniel, základ i uholný kameň chrámu.

Vtedy odpovedal a riekol mi: Toto je slovo Hospodinovo k Zerubbábelovi: Nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin zástupov. Ktože si ty, vrch veľký? Pred Zerubbábelom sa staneš rovinou. A on vynesie vrcholový kameň za hlaholu: Milosť, milosť jemu! Potom ku mne prišlo slovo Hospodinovo: Ruky Zerubbábelove položili základ tomuto domu; jeho ruky ho aj dokončia. A poznáš, že ma k vám poslal Hospodin zástupov. Lebo kto pohrdol dňom malých začiatkov? Oni sa budú radovať, keď uvidia olovnicu v ruke Zerubbábelovej spolu s tými siedmimi; to sú oči Hospodinove, ktoré prechádzajú sem a ta po celej zemi. Zachariáš 4:6–10.

Zorobábel znamená „potomok Babylonu“ a je symbolom posolstva druhého anjela, ktoré v spojení s posolstvom Polnočného volania položilo „základ“ v počiatočnom hnutí adventizmu. Zorobábel takisto predstavuje opakovanie posolstva druhého anjela v záverečnom hnutí adventizmu v hnutí Future for America, keď je položený „vrcholný kameň“.

Svet sa radoval nad dvoma svedkami, ktorí boli zabíjajú v údolí suchých kostí na ulici, ktorá je „informačnou superdialnicou“. Keď boli títo dvaja svedkovia privedení späť k životu, svet sa bál a

nebesia sa radovali. Zachariáš, ako všetci proroci, označuje „posledné dni“, keď sa Boží ľud raduje. Zachariáš nás informuje, že sa radujú pri vzkriesení dvoch svedkov, keď vidia „tých sedem“. „Tých sedem“ je to isté hebrejské slovo, ktoré je v Levitikus dvadsiatej šiestej kapitole preložené ako „sedemkrát“. Pôsobenie prvého anjela položilo základný kameň Mojžišovho „sedemkrát“ a táto „pravda“ má byť aj vrcholovým kameňom hnutia tretieho anjela, napriek jej odmietnutiu v roku 1863.

Keď to bude rozpoznané, naplnené a uskutočnené s príslušnou dvojitou modlitbou, pravý oheň bude zvrhnutý na zem, ako to bolo na Turíce.

Otvoreniu siedmej pečate sa budeme venovať v nasledujúcom článku.